

Arrestnummer <i>C 1 1004</i> / 2024
Repertoriumnummer 2024 / 2875
Datum van uitspraak 6 september 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2023/PGG/2769 2023/VJ11/1202

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/2769 - 2023/VJ11/1202

Not.nr. OU.66.L2.003618/20

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- burgerlijke partij -

2. nr. (RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

“afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor

stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

op de percelen gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van
wonende te
wonende te
wonende te
wonende te
wonende te
wonende te
wonende te
wonende te

metalen vangrails op een bestaande afsluiting te hebben geplaatst

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 1 september 2020 tot 23 december 2020

Vordering herstel

Bij toepassing van artikel 6.3.1.§ 1. Van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zich te horen veroordelen tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 100 per dag bij niet naleving van deze veroordeling."

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, O 12^e kamer, besliste bij vonnis van 17 oktober 2023 op tegenspraak als volgt:

"STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging tot een geldboete van 16.000 euro, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,24 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 295,94 euro.

Laat een overig gedeelte van de proceskosten, voor zoveel als nodig begroot op 51 euro, ten laste van de Belgische Staat.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van het openbaar ministerie het herstel met betrekking tot de percelen gelegen te kadastraal gekend als door de verwijdering van de nog resterende metalen vangrails met hun constructies en het verwijderen van de betrokken afbraakmaterialen van het terrein.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op **4 maanden**.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **200 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de beklaagde ten voordele van het openbaar ministerie.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen toelaatbaar en deels gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partijen en elk het bedrag van **2.000 euro**, te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling.

Veroordeelt tot de kosten en tot het betalen van één rechtsplegingsvergoeding begroot op **975 euro**.

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld middels een verklaring afgelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op:

- 14 november 2023 door de beklaagde
- 21 november 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 6 juni 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,
- de burgerlijke partijen en in hun middelen vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 17 oktober 2023 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagde bepaalde in het verzoekschrift nauwkeurige grieven over de strafmaat, de burgerlijke vordering en de herstellvordering. Het openbaar ministerie duidde een grief aan over de strafmaat en deed dit eveneens nauwkeurig.

De hoger beroepen van de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de devolutieve werking van de aangetekende beroepen en vervolgens de grieven, staat de schuld van de beklaagde aan de feiten van de enige telastlegging definitief vast. De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat, de burgerlijke vordering en de herstellvordering.

3. De dagvaarding werd op 27 juli 2022 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De strafvordering is ontvankelijk.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis oordeelkundig samen als volgt:

“4. De beklaagde exploiteert te een rustoord en een landbouwbedrijf met, naar eigen verklaring ter terechtzitting, 80 hectare grond. Op een deel ervan houdt hij een kudde bizon.

De weide waarop de dieren lopen is volgens het gewestplan gelegen in agrarisch gebied. Het perceel ligt nabij het beschermd dorpsgezicht de zogenaamde met de protestantse tempel.

Na een aangifte stelde de politie vast dat de beklaagde zonder omgevingsvergunning metalen vangrails had geplaatst op een bestaande afsluiting rond de weide.

Er werden 756 meter vangrails geplaatst.

5. Op 12 januari 2021 werd de beklaagde verhoord en legde volgende verklaring af:

‘Ik neem kennis van de stedenbouwkundige inbreuk te zijnde het plaatsen van ijzeren vangrails op een bestaande afsluiting op mijn weide langs . Daaromtrent kan ik verklaren dat de weide waarvan sprake mijn eigendom is. Deze weide wordt door mij gebruikt om er mijn kudde bizon te laten grazen.

In het verleden is het tweemaal voorgevallen dat er landbouwvoertuigen tegen mijn afsluiting reden waardoor de afsluiting beschadigd werd en er bizon konden uitbreken, het vangen van een bizon is zeer moeilijk en was destijds een ganse opdracht.

Naast mijn weide bevinden zich landbouwpercelen (akkers) die door landbouwers gebruikt worden; tijdens het ploegen of andere werkzaamheden valt het al eens voor dat mijn afsluiting beschadigd wordt.

Ooit werd mijn afsluiting door een onbekende doorgeknipt waardoor de bizon konden ontsnappen.

Om die reden heb ik mijn bestaande afsluiting gedeeltelijk rond de weide met vangrails versterkt. Ik deed dit enkel op de kritieke plaatsen en niet over de ganse omtrek van de weide.

Ik was van mening dat het aanbrengen van vangrails niet vergunningsplichtig was.

Ik verneem van uw diensten dat het aanbrengen van dwarslatten op een afsluiting vrijgesteld is en niet moet aangevraagd worden.

Ik verneem tevens dat de vrijstelling betrekking heeft op 'houten' dwarslatten en (ijzeren) vangrails dus niet onder de vrijstelling vallen.

Ik ga de nodige stappen ondernemen en een vergunning (regularisatie) aanvragen.’

Op 5 augustus 2021 werd de beklaagde opnieuw verhoord en verklaarde:

‘Omtrent deze feiten kan ik het volgende verklaren: Na het opstellen van het proces-verbaal nam ik daaromtrent contact op met mijn architect, met het verzoek deze zaak te regelen. Begin juli deed ik bij navraag naar de toestand. Hij deelde me mede dat hij met de plannen bezig was, hij is echter zes weken met verlof, d.w.z. tot eind augustus, begin september. Hij deelde me daaromtrent mede dat hij na zijn verlof de regularisatie ging in orde brengen. Ik hoop dat zijn aanvraag zo snel mogelijk ingediend wordt.’

6. Op 18 november 2021 liet
ingediend.

weten dat er nog steeds geen aanvraag werd

Op 22 juli 2022 werd de beklaagde gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 6 december 2022.

Op 28 november 2022 verleende het college van burgemeester en schepenen van
regularisatievergunning.”

5. Met toepassing van artikel 210, lid 2 Wetboek van Strafvordering gaat het hof desnoods ambtshalve na of de aanhangig gemaakte feiten al dan niet zijn verjaard. Volgens de beklaagde is dat het geval voor wat betreft de vangconstructie op perceel 216, die er al zou staan sinds 1998. De telastlegging viseert echter niet het plaatsen van een omheining/vangconstructie, maar wel het plaatsen van metalen vangrails op bestaande afsluitingen. In de motivatienota bij de aanvraag tot regularisatie schrijft de beklaagde dat hij metalen balken had geplaatst op het vangstelsel en dat de voorheen aanwezige (elektrische) schrikdraden en versterkte cyclone draad in de praktijk niet altijd voldeden. Ook uit de constructietekening (stuk 2 neergelegd in de procedure in eerste aanleg) blijkt dat op de houten palen met bestaande schrikdraad en gaasdraad bijkomend metalen balken werden geplaatst. Luchtfoto's van dit vangstelsel genomen in 2009 en in 2022 maken het tegendeel helemaal niet aannemelijk. Van verjaring is geen sprake.

6. De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek slechts een straf oplegt.

is bijna jaar oud. Zijn strafrechtelijk verleden is eerder gunstig. Hij liep twee veroordelingen op voor misdrijven in het verkeer. Bovendien verkreeg hij op 22 juni 2007 de gunst van de opschorting wegens stedenbouwkundige misdrijven.

De beklaagde versterkte de omheining van zijn bizonweide met ijzeren vangrails terwijl hij daarvoor niet over een vergunning beschikte. Hij stelde zijn eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en landschapsbehoud. Terecht wees de eerste rechter erop dat landbouwexploitatie niet bovengeschikt is aan de naleving van de wet.

Aan de beklaagde moet voor de bewezen misdrijven zonder twijfel een straf worden opgelegd. Hij verkreeg al eerder de gunst van de opschorting, maar dit zette hem er niet toe aan om de stedenbouwkundige voorschriften rigoureuus na te leven. Bovendien leidt een effectieve geldboete in zijn geval niet tot sociale declassering. Het hof gaat om die reden niet in op zijn vraag tot opschorting of tot het toekennen van uitstel voor (een deel van) de op te leggen geldboete.

Uiteraard kan het hof enkel de huidig bewezen feiten bestraffen. De burgerlijke partijen verwijzen in hun conclusies uitgebreid naar andere incidenten, die niet ter beoordeling van het hof voorliggen. Bovendien stond de beklaagde voor (een deel van) die andere feiten al terecht en leidde dit tot hoger genoemd vonnis van 22 juni 2007. In dat vonnis werd aan de beklaagde de gunst van de opschorting toegekend onder meer op grond van de overweging dat de bewezen feiten een eerder geringe impact hadden. De huidige burgerlijke partijen waren ook in die eerdere procedure burgerlijke partij. De rechtbank wees hun vordering er toen af als ongegrond.

Bij het bepalen van de omvang van de geldboete voor de huidig bewezen feiten houdt het hof in het voordeel van de beklaagde rekening met het feit dat de meeste vangrails zijn verwijderd en dat de resterende constructie inmiddels is geregulariseerd.

De hierna bepaalde effectieve geldboete is gepast als bestraffing voor de bewezen feiten. Deze is te vermeerderen met 70 deciem. Het hof legt de beklaagde ook een vervangende gevangenisstraf op, die hem ertoe moet aansporen om die geldboete te betalen.

7. De eerste rechter besliste juist over de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie voor de procedure in eerste aanleg. Het hof veroordeelt de beklaagde ook tot de kosten van deze beroepsprocedure, zoals hierna bepaald.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf is de beklaagde gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking

getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

8. Het openbaar ministerie vorderde in de rechtstreekse dagvaarding het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, onder verbeurte van een dwangsom. De beklaagde heeft inmiddels een groot deel van de wederrechtelijk geplaatste vangrails verwijderd. De vangrails die bevestigd waren op het vangstelsel zijn op 24 januari 2024 definitief voorwaardelijk geregulariseerd. Volgens de regularisatievergunning dienden de metalen balken aan weerszijden in dezelfde kleur te worden geschilderd als de bestaande houten afsluiting (bruine houtskleur). Op de rechtszitting van het hof legde de beklaagde een foto voor waaruit blijkt dat aan die voorwaarde is voldaan (stuk 12 van de beklaagde).

Het herstel is zonder voorwerp.

9. De beklaagde _____ s met toepassing van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden om de schade te vergoeden die de burgerlijke partijen _____ en _____ hebben geleden als gevolg van de bewezen feiten van de enige telastlegging, die door de beklaagde gepleegde fouten uitmaken.

De eerste rechter kende elk van de burgerlijke partijen een schadevergoeding toe van 2.000 euro. De burgerlijke partijen vorderden de bevestiging van die beslissing. Zij wijzen erop dat de vangrails de schoonheidswaarde hebben aangetast van de weidepercelen waarop zij vanuit hun woning kijken (genotsderving) en dat zij procedures moesten instellen om de plaatsing van die vangrails teniet te doen.

Kosten die deze burgerlijke partijen in andere procedures hebben gemaakt kunnen niet worden gerecupereerd in deze procedure. Een zekere genotsderving is bewezen. Het hof kent elk van de burgerlijke partijen een schadevergoeding toe van 500 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de dag van dit arrest.

De eerste rechter besliste juist over de rechtsplegingsvergoeding die de beklaagde aan de burgerlijke partijen moet betalen voor de procedure in eerste aanleg. De beklaagde moet ook een rechtsplegingsvergoeding betalen voor de beroepsprocedure. Deze moet bepaald worden rekening houdend met het bedrag van de vordering in beroep. Het hof begroot die rechtsplegingsvergoeding op 600 euro, dit is het basisbedrag voor vorderingen van 750,01 euro tot 2.500 euro.

10. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

Dictum**Toegepaste wetsartikelen:**

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Op grond van het vonnis van 17 oktober 2023 staat definitief vast dat de beklaagde schuldig is aan de feiten van de enige telastlegging.

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat, de herstellvordering en de burgerlijke vordering.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen feiten van de enige telastlegging samen tot een effectieve geldboete van **1.000 euro**, met deciemmen gebracht op 8.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 58,90 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 359,19 euro in eerste aanleg en 153,16 euro in beroep;

herstelvordering

verklaart de herstelvordering zonder voorwerp;

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagde om aan elk van de burgerlijke partijen en een schadevergoeding te betalen van 500 euro, vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling, telkens aan de wettelijke intrestvoet en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 975 euro in eerste aanleg en 600 euro in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

|

Kosten eerste aanleg:

Dagv. bekl.:	€ 29,04
Hypo. Inschr. :	€ 240,00
Afschrift vonnis:	€ 51,00
	€ 326,54
+ 10 % :	€ 32,65
Totaal :	€ 359,19

Kosten eerste aanleg t.l.v. Staat: € 51,00

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,62
Dagv. BP'n:	€ 32,62
	€ 139,24
+ 10 % :	€ 13,92
Totaal :	€ 153,16

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **6 september 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____